

Unutulmayacak Bir E ğ i t i m Y ö n e t i c i m i z ... BAHİR SORGUÇ

Doç. Dr. M. Feyzi ÖZ

Geçen ay, üzüntülerimiz üst üste geldi. Yakın arkadaşım Prof'. Dr. Yahya Kemal Kaya'dan sonra değerli sıra arkadaşım Bahir Sorguç' u d a kaybet-
tik. Derin üzüntü içindeyiz.

Yıl 1946, Erzuaim İlköğretmen Okulu son sınıfındayız. Yetenekli, çalış-
kan, sosyal yönleri kuvvetli, vefalı bir sıra arkadaşım var: Bahir Sorguç.

Öğretmen okulumuz 150 kadar mevcutlu; bir büyük aile gibiydik. Bayburtlu Bahir Sorguç' u tüm arkadaşları ve öğretmenleri severdi. Onun okul hayatı gibi, meslek hayatı da başarılarla doluydu. Yönetim kadrosu-
na girenler, genellikle okuma ve yazma fırsatı bulamazlar; oysa Bahir Sorguç bir istisnaydı. Ciltlerle kitap yazdı. Uzun yıllar bu değerli arkada-
şım la Milli Eğitim Bakanlığı'nda ve UNESCO Türkiye Milli Komisyonunda da birlikte çalıştık. Gece gündüz, hafta sonu tatillerinde durmadan çalış-
şan bir eğitim yöneticisiydi. Teftiş ve yönetimle ilgili eserleri ve makalele-
ri yanında, Sayın H. Hüsnü Cıvıtlı Hocamızla birlikte editörlüğünü yaptığı "Cumhuriyet Dönemi Eğitimcileri" adlı büyük eser de, O'nun adını ebedi-
leştirmiştir. O, tüm meslek yaşamında laik, demokratik Cumhriyet ve Atatürk ilkelerinin candan savunucusu olan bir eğitimciydi.

Bahir Sorguç, Erzurum İlköğretmen okulundan sonra, Çapa Eğitim Enstitüsünü bitirdi.

Mesleğe ilkokul öğretmeni olarak 1946-1947 öğretim yılında Gümüşhane-Şiran Merkez Mithatpaşa İlkokulu'ncla başladı. Ankara, Bayburt ve Şiran Ortaokullarında öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. Paris Büyük Elçiliği Kültür Ateşe Yardımcısı olarak 8.8.1954 tarihinde Fransa'ya gitti. Orta Öğretim Genel Müdürlüğü Şube Müdür Yardımcılığına atanarak 15.9.1959 tarihinde yurda döndü. 15.9.1960 tari-
hinden 30.5.1964 tarihine kadar Özel Kalem Müdürlüğü görevinde bulundu. 29.12.1973'de Başmüfettişliğe, 23.1.1974'de Müşavir Müfettişliğe, 22.12.1977'de Teftiş Kumlu Başkan Yardımcılığına ve 18.1.1978'de Bakanlık Müşavirliğine atandı.

19.11.1979-28.12.1979 tarihleri arasında Yüksek Öğretim Genel Müdürlüğüne vekâlet etti.

8.1.1980 tarihinde Müsteşar Yardımcısı oldu. 24.3.1982'de Vekâleten 17.5.1982'de de asalaten Bakanlık Müsteşarlığına atandı.

4.6.1981 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarlığı görevini kendi isteğiyle emekliye ayrıldı.

10.1.1985 - 20.3-1988 tarihleri arasında Kurucu Üyesi olduğu, Milli Ekilim Vakfı'nın; Vakıf Genel Müdürlüğü ve 20.2.1988 - 29.5.1992 tarihleri arasında, Vakıf Müşavirliği görevlerinde üstün başarı ile hizmet verdi

Eğitimimize her alanda hizmet etmekten mutluluk duyardı. Bunun için "MEB Ankara Sağlık Eğitim Merkezi'ni Koruma ve Geliştirme Deneği Başkanlığı" görevini de zevkle yürütüyordu. Bu değerli kuruluşu, çalışma arkadaşlarıyla birlikte vakfa dönüştürme çabası içerisindeydi.

Millî Eğitimimizin, kendisiyle kıvanç duyduğu, sevilen ve sayılan müsteşarı merhum Bahir Sorguç, eserleri ve değerli hatıralarıyla kalplerimizde daima yaşayacaktır. Ailesine, arkadaşlarına ve MEB mensuplarına o a-»sağlığı, merhuma Tann'dan rahmetler diliyoruz. Nur içinde yatsın.

Prof. Dr. Yahya Kemal KAYA

Prof. Dr. Yahya Kemal Kaya, 20 Temmuz 1939 tarihinde Havza'da doğdu. İlkokulu Havza'da tamamladı. 1959 yılında Necatibey öğretmen Okulu'ndan mezun oldu. Daha sonra Atatürk Lisesi'ne devanı ederek diploma aldı.

Ankara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü'nden Lisans (1960-64), New York Üniversitesi'nden Kamu Yönetimi alanında master (1966-68), aynı üniversiteden aynı alanda doktora (1968-72) derecelerini aldı. Hacettepe Üniversitesi'nde doçentliğe (1978), Anadolu Üniversitesi'nde profesörlüğe (1985) yükseldi.

Prof. Dr. Yahya Kemal Kaya yaşamı süresince ilkokul öğretmenliğinden Yükseköğretim Denetleme Kurulu üyeliğine kadar çeşitli görevlerde bulundu. Hacettepe Üniversitesi, Gazi Üniversitesi ve Anadolu Üniversitesi'nde yönetim ve eğitim ağırlıklı çok sayıda lisans ve lisansüstü ders verdi. Bölüm Başkanlığı ve Anabilim Dalı Başkanlığı görevlerini yürüttü (1972-1993). 1988-1993 yılları arasında Bolu İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı idi. Ürdün Yarmouk Üniversitesi'nde Kamu Yönetimi alanında dersler verdi (1985-1987). DPT'de koordinatör ve danışman olarak çalıştı. 1975-1985 arasında UNESCO Türkiye Milli Komisyonu Eğitim Komitesi üyeliğinde bulundu. Yükseköğretim Denetleme Kurulu üyesi idi.

Akademik yaşamı süresince pek çok kuruluşun yönetici ve üyeleri için düzenlediği Hizmet İçi Eğitim programlarına davet edildi, "Yönetim ve eğitim konularına ilişkin dersler ve konferanslar verdi.

Uluslararası pek çok konferans ve seminerde bildiriler sundu. Değişik konferanslara katılmak amacıyla yurt dışına giden Türk heyetlerine başkanlık yaptı. "Amerika Kamu Yöneticileri Derneği", "İzzet Baysal Vakfı Mütevelli Üyeliği" gibi ulusal ve uluslararası pek çok kuruluşun üyesi idi.

Yönetim ve eğitim konulu pek çok kitap ve makaleye imzasını atan Yahya Kemal Kaya'nın adını koyup imzasını attığı şiirleri ve ifadeleri pek bilinmezdi. Eğitim Yönetimi Bayan Kaya'nın izni ile bunları yayınlamaktan buruk bir onur duymaktadır.

Talihin

Bırak peşimi talih
Bir gün güldüren
Beş gün ağlatan talih
Mart misali dönek talih!

Bu Şehir Ankaradır

I

Bu şehri bilirim ben
İğri büğrü sokakları vardır
Göz alıcı caddeleri, parkları
Ve... cıvıl cıvıl insanları...

Bildiğim bu şehirde
İğri büğrü sokaklarında
Göz alan caddelerinde, parklarında
Ve cıvıl cıvıl insanlarıyla
Sessizim, yalnızım sensiz.

II

Anafartalar'ı vardır bu şehrin
Durakta bekleyen aşıkları...
Otobüsler geçer gümbür gümbür
Kaynaşır her taraf: Gürül gürül.

Anafartalarında bu şehrin
Randevu mahalli duraklarında
Vızır vızır otomobillerinde
Gürül gürül meydanlarında
Sessizim, yalnızım sensiz.

III

Tarihini bilirim bu şehrin
Bayram Paşa müdafaa etmiş kaleyi
Timiy burda yenmiş Yıldırım
Engüri'ymiş bir zaman adı.

Tarihini okurken bu şehrin
Bayram Paşanın türbesini gezerken
Timur'a lanet ederken her adımda
Eski Engüri'yi düşünürken de
Sessizim, yalnızım sensiz.

IV

Kalesi vardır bu şehrin
Burcunda bayrak dalgalanıl
Yüksekten bakar Ankara'ya
Tarihtir bu kale, tamamen tari ı.

Kalesinde dolaşırken
Selâmlarken burcundaki bavmğı
Yüksekten bakarken bende
Tarihini yaşarken, yaşarken iy.ce
Sessizim, yalnızım sensiz

Sayın Halil Öztürkc

Üç Lügat

Üç lügat bilirim ben:
Vatan
Hürriyet
Bayrak...

Dizinde okşardı saçlarımı Ninem
Dura dura
Yavaş yavaş fısırlardı:
"Vatan" derdi...
Vatan için şehit verdik Dedeni
Sonradan yetişen üç dayını da..

Ta... o vakit ahtetmiştim;
Onlar gibi yapmağa,
Onların akıttığı toprağa
Kanımı akıtmağa...

Hürriyet en güzel şeymiş
Dolaşmış atalarımız
Hürriyet aşkıyle
Kırmış esareti ta ezelden
Hürriyet esermiş
Geçtikleri ülkelerden...
Bayrak namus demekmiş
Namusta TÜRK...
Netice: Bayrak, Türk demekmiş.

O na Asya'dan çıkmış önce
Dolaşmış
Asya'yı baştan başa
Avrupa
Afrika
Dalgalanmış her yanda
Asırlarca...
Bir yabancı el dokunmadan.

Üç lügat bilirim ben:
Biri ana
Biri can
Biri namus
YATAN
HÜRRİYET
BAYRAK

Sergi
Bir sergi açtım
Bayanlar, baylar!..

Hiç zengin değil sergim
Biraz acı
Az da neş'e
Çokça aşktan
Desenler çizdim.

Özlem dolu: yanık yanık
Feiyat dolu "ah"lı "of"lu
Küçük sergim çokça yoksun
Mutluluktan yana...
Darılmayın dostlar,
Suç bende değil.
Ben talihin aynasıyım
Acı aldım, acı verdim,
Aşk aldım aşk sattım.

Neş'e alsam; gülüş verirdim.
Ümit alsam; ümit satardım.
Eskiler alırım; eskiler satarın,
Yeniler alırım; yeniler satarım;

Z a m a n - M e s a f e
H e r Ş e y i H a l l e t m i y o r

Seni 450 gündür göremiyorum:
zaman
Benden 500 km. uzaktan: mesafe.
Zaman ve mesafe birşeyi
halletmiyormuş.

AŞK'I

Zaman ve mesafe birşeyi
azaltmıyormuş.

SEVGİYİ

Zaman ve mesafe birşeyi
çoşkunlaştırıyormuş:

ÖZLEMİ,

Zaman ve mesafe araya renkten
rüyalar soktu.

UNUTTURAMADI.

- Nezaket icabı yalan söyleriz, nezaket icabı fenalık yaparız birbirimize ve... O beni nezaket icabı mahvetti. -

Gidiyorum!

Seni huzursuzluktan kurtardığıma inanarak... Bu inancın kıvancıyla.

Gidiyorum!

En sevdiğimden arta kalan bir düşman bıraktığımı bilerek... Bu bilişin azabıyla.

Yirmi gün önce gitmeme mani olmasaydın arkamda bir dost bırakmanın mutluluğunu duyacaktım. Benden bir dost gibi bahsedecektin.

Bana, bunu da çok gördün demek?!

Şimdi, bir düşman gibi bahsedeceksin benden. Beni görüşün ve mantığınla değil, başkalarının diliyle tanıdın.

Sen "sen" olduğunun farkında olmadan yaşıyordun. Bayramlarda babanın getirdiği renkli bayramlıklarla caka satmayı, onların istediği bir neboyun eğip - gitmeyi kadınlık sanıyordun.

Ama bu sanışta bir sükun vardı. Kendini kaderine bırakmış kafes ardı kızlarının saf ve masum hayatını yaşıyordun.

Beni tanımanla yıkılıverdi o sükûnet, masumiyet... Bir kelimenle güdinmeyi, bir kelimenle ağlatmayı öğrendin. Öğrendin bol bol dudak kıvrımayı, zulüm yapmayı...

Sen "sen" olduğunun farkına vardın. Gerçek aşkta erişilmezliğin sırrına erdin ve kaçtın kaçtın...

Sonra durup bir gün, eteğinden sürüklediğine "Samimi değilsin!" dedin.

Benimle lâtife ediyorsun değil mi?

Kaçmak...

Bana Tanrısal zehrini akıttıktan sonra neden kaçıyorsun? Sadece talsak edip bırakmak mıydı güzel gözlerinin ödevi?

Tanrıdan gelen güzelliği akıtmakta devam etsene ürkek bakışlarınla...

Etmiyorsun!

Aramamı istiyorsun da onun için. Kaçarsan daha hızlı kovalıyacağını biliyorsun değil mi?

Ah!

Keşke bilmeseydin!

Korkma, gel benimle!

Ben hayatı, sana bağlı olan bir köleyim. Senin fenalığını düşünabilir

miyim?

Adın ne senin?

Bunu bilmeyecek ne var, güzelin adı güzel olur değil mi?

İlk günden beri ince ince düşünüyor, bunu diyorum .şimdi.

"Güzel" "En güzel"

Bir köşeye çekilip, risıldaşırken arkadaşlarıyla bir çiçeğe, mutlu bir çiçeğe ne kadar benziyordun.

Sahi, adın bir çiçek adı olmasın sakın?!

Çiğdem, menekşe, yasemin, lâle, leylâk...

Bulamadın değil mi? Çiçeklerden daha renkli daha alimliydin sen. Yanaklarını çukurlaştıran tatlı gülüşleriyle dudakların gül vapiıklarını hatırlattı bana. Buldum işte!

Gül dedim de hatırıma geleli birden. Gülle ilgili birey olmalı atlı.

"Gül, Güllü. Gülsen. Güller..."

Hayır hayır güllerde ifade edemiyor seni. Sen varlığınla güllerin rengini soldurdun, kokularını çaldın, yaprakları üzerindeki ışı ısı şebnemleri kurutuverdın. Sen sekmeye başladıktan beri çiçekler gibi griler de mutsuz oldular, haset biçareler.

Oh, şüphesiz bir mücevher adıdır senin adın!

"İnci,Yakut, Pırlanta." Söyle söyle yoksa Elmas mı? Haydi söyle Zümrüt mü yoksa?

Değil mi? Haklısın, sensiz o kadar anlamsız, o kadar voksun ci mücevherler... Bir inci ancak senin boynunda değerlidir, bir yakut sendeyken... Bir elmas parçası senin parmağında bir servet olabilir, senin pa'inağında... Altınlar, senin bileğinde şakırdamıyan altınları ben ne yap: \ 1 r?